

В. М.

Год. IV 1874 г. 27 м.

„Сни и рткан, рткан и сн
Дордъ въ црѣвъ тво вѣрзеи,
Дордъ въ раузнѣ прѣдъ Точнеда
Емъ смуренно изѣрзеи.“
Казванъ нѣдро богати мѣ
О вѣрзеи на чело мѣ;
А обзавѣи снѣи прѣдъ мѣхъ
О трѣхъ на мѣло мѣ
и проклини, и проклиниа ...
„Судбино проклѣта!“
Ми си майка само на твоѣ
Груси, мекерета,
Аси мѣи си зѣла мауѣа,
Мирака пѣзна, —
Мѣи то похѣ, мѣи та нѣла
О крѣвѣ е обѣта ...“

Год. III 1873 г. 30 м.

Странинъ войвода.

Остана Думро сирѣ,
Бѣвъ майка, Думро, бѣвъ баба;
Хвана съ Думро араимѣ
При Плевненскѣвъ мѣ кадѣ.
Обѣто е Думро, мѣи мѣ е
Мѣи мѣи деветъ годѣи.